

DOCENT FRYDERYK JANKOWSKI

W dniu 14 grudnia 1981 r. odszedł od nas przedwcześnie i dla wielu zupełnie nieoczekiwanie śp. Fryderyk Jankowski, docent i wieloletni Dziekan Wydziału Inżynierii Sanitarnej Politechniki Wrocławskiej. Grono polskich inżynierów sanitarnych znów zmniejszyło się o jedną wybitną Osobowość. Odszedł Człowiek bardzo dobry, serdeczny i skromny, wypróbowany przyjaciel studentów i wychowawca licznych zastępów inżynierów sanitarnych.

Urodzony 9 marca 1913 r. we Lwowie, został nagle w wieku sześciu zaledwie lat osierocony przez obojga rodziców. Przez dzieciństwo i lata młodości przeżył zatem sam, kończąc w 1938 roku Wydział Mechaniczny Politechniki Lwowskiej. Te trudne warunki życiowe wywarły zapewne głęboki wpływ na cechy Jego charakteru: niezwykłą sumienność w wypełnianiu przyjętych na siebie obowiązków, odwagę cywilną, bezkompromisowość w ujęciu zagadnień naukowych, technicznych i dydaktycznych, a także na nacechowany głębokim humanizmem stosunek do ludzi.

Po studiach pracuje jako inżynier-mechanik w kilku zakładach, ale już od 1945 r. wiąże się (okaże się później na stałe) z Wrocławiem i inżynierią sanitarną. Po odzyskaniu Ziemi Zachodnich jest jednym z tych, którzy przez wiele lat zabezpieczają mieszkańców Wrocławia dobrą wodę do picia. Jest bowiem wprawdzie Naczelnikiem Wydziału Sieci, a następnie Wydziału Produkcji Wody w Miejskim Przedsiębiorstwie Wodociągów i Kanalizacji we Wrocławiu. Za namową śp. profesora Aleksandra Szniolisa, twórcy Wydziału Inżynierii Sanitarnej Politechniki Wrocławskiej oraz ówczesnego Rektora tejże Uczelni profesora Dionizego Smoleńskiego, przechodzi w 1952 roku do pracy naukowo-dydaktycznej. Współuczestniczy w dalszej rozbudowie Wydziału Inżynierii Sanitarnej. Już na stanowisku z-cy profesora organizuje od podstaw unikatową w naszym Kraju Katedrę Mechanicznych Urządzeń Sanitarnych. Staje na jej czele i jest nieprzerwanie jej kierownikiem do 31 sierpnia 1981 roku (przechodząc wraz z nią wszystkie reorganizacje i przemianowania). Prowadzi wykłady, ćwiczenia i projekty z następujących przedmiotów: rysunek techniczny, pompy i wentylatory, stacje pomp, mechaniczne urządzenia sanitarne (urządzenia i konstrukcje w procesach oczyszczania wód i ścieków), eksploatacja wodociągów i kanalizacji.

Daje się poznać jako wzorowy pedagog i doskonały dydaktyk. Oszczędny w słowach, ścisły i dokładny w swych wywodach, jest wymagający ale i niezwykle sprawiedliwy przy egzaminach.

Swoją rzetelną, gruntową i ogromną wiedzę stara się przekazać nie tylko studentom Politechniki Wrocławskiej, ale i inżynierom sanitarnym całej Polski, opracowując dzieła o fundamentalnym znaczeniu. Jest Współautorem książki (wraz z S. Łazarkiewiczem i prof. A. T. Troskoleńskim) „Pompy w technice sanitarnej” — Wyd. Arkady 1960, a następnie Autorem podręczników akademickich: „Pompownie i urządzenia hydroforowe” — Wyd. Arkady 1966, 1968, „Pompy i wentylatory w inżynierii Sanitarnej” — Wyd. Arkady 1970, 1975. Posiadał w swym dorobku patenty i prekursorskie opracowania istotnych dla gospodarki komunalnej urządzeń mechanicznych (rozdrabniarki do skratek, wóz asenizacyjny). W roku 1968 zorganizował Instytut Inżynierii Sanitarnej i Wodnej Politechniki Wrocławskiej i był jego dyrektorem przez cztery lata. Ale dla wielu z nas — pracowników, absolwentów Wydziału i studentów

— był przede wszystkim naszym D z i e k a n e m, Dziekanem Wydziału Inżynierii Sanitarnej. Akademicka to godność, związana wszakże z wieloma trudnymi obowiązkami. Tu jednak ujawniają się zdolności organizacyjne i wotory wychowawcze docenta Jankowskiego. Wielokrotnie opracowywane plany i programy studiów stara się optymalnie dostosować do potrzeb gospodarki narodowej. Że były to programy dobre i właściwe można wnioskować z tego, że przez kilkanaście lat kształciliśmy studentów naszego Wydziału z pominięciem tzw. programu centralnego. Wielorakie były trudności, lecz za kadencji Dziekana Jankowskiego rola i znaczenie Wydziału stałe rosły. Stosownie do regulaminu studiów: „Dziekan jest opiekunem studentów” Tę rolę pojmuję bardzo szeroko, a często wręcz dosłownie. Trudno wprost objąć gigantyczną pracę docenta Jankowskiego, stojącego przez 12 lat na czele Wydziału (lata 1958-60 i 1972-81) z ogólnych 31 lat jego istnienia. Była to zaiste ofiarna służba dla dobra Wydziału. Dlatego już obecnie można docenta Jankowskiego zaliczyć do grona wybitnych Dziekanów tego Wydziału.

Przysłowiowo skromny, nie dbał docent Jankowski o poklask, ale zrozumiałe jest, że Jego wielostronnie ukierunkowana praca spotykała się z wysokim uznaniem. Za autorstwo podręczników, osiągnięcia dydaktyczno-wychowawcze i za organizację procesu dydaktycznego, otrzymał 3-krotnie nagrodę Ministra Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki. Był też odznaczony Krzyżem Kawalerskim Orderu „Polonia Restituta”, Złotym Krzyżem Zasługi, Medalem Komisji Edukacji Narodowej, Złotą Odznaką Politechniki Wrocławskiej i in. odznaczeniami.

Szkolnictwo wyższe, Politechnika Wroclawska i Wydział Inżynierii Sanitarnej utraciły wzorowego pedagoga i wybitnego znawcę mechanicznych urządzeń sanitarnych. Wielu z nas, którzy na codzień stykali się z docentem Jankowskim, straciliśmy Człowieka nieposzlakowanej prawości i kochającego nas Przyjaciela. Doczesne szczątki śp. Fryderyka Jankowskiego przekazaliśmy ziemi, ale Jego serdeczną przyjaźń i miłość będziemy nadal odwzajemniać gdyż pozostaje wśród nas jako wzór Jego Duch, stale inspirujący do prawego postępowania.

Prof. EDWARD S. KEMPA
Dziekan Wydz. Inżynierii Sanitarnej
Politechniki Wrocławskiej